დიდების თასი

სალაღობო პეანი ოქრო ბიჭებს

დღეს ხელახლა თქვენს ხელთ არის
დიდი დავლ-ბრძოლის თასი,
და მგონია მკვდრეთით აღდგა
მაჩაბელთა, გმირთა დასი:

"გაუმარჯოს საქართველოს,
მარად ნათლის სვეტად რომ დგას, -
ოლიმპიურ თასის მფლობელს,
ჰელიოსის შვილთა მოდგმას!

ერთი ციცქნა ერია და
განსაცდელში გამოცდილი,
მტერთან მძლე და ქედუხრელი,
მოყვარესთან ვალმოხდილი.

თავისუფალ ქვეყნის შვილნო,
თქვენ ხართ ჩვენზე ბედნიერნი...
ჩვენი სისხლიც ალალ იყოს,
რადგან ცოცხლობს ჩვენი ერი!"

თქვენც დიდება, ფეხბურთელნო,
ბრძოლაში რომ ინაფებით,
დიდ ერებს რომ ცოლს არ უდებთ
ნიჭითა და მისწრაფებით!

რომ შეეძლოს, ჩვენს ვაჟკაცებს
გამოკვეთდი სათითაოდ,
ოქროს ბიჭებს მარმარილოს
თასს მივცემდი საჯილდაოდ.

ოლიმპიზე ავიყვანდი,
ვინც დღეს ასე გაიმარჯვა,
რომ ჰერაკლეს დაელოცა
მათი მზე და მათი გარჯა.

სიხარულის ცრემლს დაღვრიდნენ
დავითი და ამირანი:
"ცოცხლობენ და ვერ მოკლეს
საქართველოს ყვავილნარი!"

გაუმარჯოს გაბელიას!
მისმა დედამ გაიხარის!
მისი მოდგმის, მოყვრის ხემაც
ოქროს ყლორტი აიყარის!

ოქროს ბიჭმა თავდადებას
აგვირგვინებს გაბელია...
ამ ჩაუქის სადიდებლად
ღამის სიტყვაც დაბელია!

გაუმარჯოს ყველა თვალს,
მეჯირს, დავითს, მერაბს, გოჩას...
საქართველოს სადიდებლად
ვინც ოქროს და ბრილსა მიყავს!

თქვენს დიდებას მუზებს ვამცნობ,
რა ვინატრი ამის მეტი?
ნურასოდეს ნუ ჩაქრება
საქართველოს ნათლის სვეტი!

11-VIII-1979